

stručno-naučnih radnika u ovoj oblasti medicine. Istraživao je, čitao, pisao, ali bio i organizator društava ljudi koji su se ovim poslom bavili.

Voleo je narod i bolesnike, pa se nije zadovoljavao samo pisanjem stručnih i naučnih radova, koji su takođe doprinicali njegovom uticaju na poboljšanje načina lečenja, već se bavio aktivno i zdravstveno-prosvetnim radom, pišući brojne članke. A drugačije i nije mogao, jer je bio po struci i opredeljenju nastavnik.

Bio je dobar drug, prijatelj, saradnik, ma gde da je radio. Uvek je poslu prilazio prilježno, punim srcem, punim prihvatanjem zadataka.

Imao je veliku želju da pređe za nastavnika Medicinskog fakulteta u Beograd, ali mu se ta želja nije ostvarila.

Dobar muž i otac, imao je smisla za porodični život, vaspitan na patrijarhalnim tradicijama roditelja, posebno oca narodnog učitelja.

Popuštanje funkcije srca želeo je da popravi i svoj život produži ugradnjom pejsmekera, želeći da još radi i piše. Ali, komplikacije dijabetesne bolesti, prekratile su te njegove želje i htenja.

Prof. dr Mihailo Protić može da posluži kao ugled mlađim ljudima pred kojima je perspektiva život ali i aktivan rad, da treba raditi i na korist naroda. Narod je za Protića bio osnovni motor pokretač, mnogo ga je voleo, smatrao je da da mu je dužan i da treba da mu mnogo pruži, a mnogo je za narod, ljude i bolesnike i učinio.

Dragog druga, prijatelja, kolegu, saradnika, trudbenika prof. dr Mihaila Protića zadržaćemo u trajnoj uspomeni.

Prof. dr Slobodan ĐORĐEVIĆ

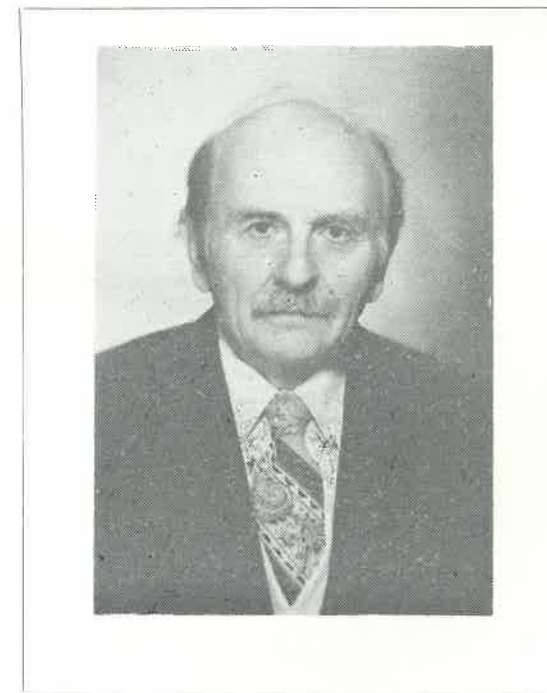
In memory
UDC (614.253)

PRIM. HABIL. DR MED. KOSTA POPOV
(20. XII 1915 — 30. VII 1985.)

Urologija kao i istorija zdravstvene kulture, te njegove duboko usađene ljubavi u životni poziv, ostale su nemoćne i morale prepustiti zagrljaju smrti prim. habil. dr Kostu Popova, osnivača makedonske, vojvođanske kao i somborske urologije. Srce čoveka i kolege prestalo je da kuca 30. VII 1985. god. i to je bio kraj neravnopravne borbe hirurga — urologa, istoričara zdravstvene kulture i hirurške bolesti. Neumitnost sudbine i tragedije u isto vreme.

Urologija, istorija zdravstvene kulture kao i somborska sredina ostala je siromašnija za jednog vrsnog čoveka, velikog humaniste, velikog hirurga — urologa i velikog istoričara zdravstvene kulture.

Tokom svoje dugogodišnje karijere požrtvovanog narodnog lekara utisnuo je neizbrisiv trag u razvoj zdravstvene kulture i urološke službe širom Jugoslavije. Život mu je bio buran, pun htenja, želja i ostvarenja.

Prim. dr Kosta Popov

Počeo je život rođenjem 20. XII 1915. god. u Žablju u Bačkoj. Posle završetka I svetskog rata porodica se seli u Novi Sad gde završava osnovnu školu i gimnaziju. God. 1933. upisuje se na Medicinski fakultet u Beogradu, a 1939. god. promovisan je za doktora opšte medicine. Iste godine stupa u Jugoslovensku ratnu mornaricu na

odsluženje vojnog roka. God. 1940. je položio ispit za rezervnog sanitetskog oficira. Iste godine na Hirurško-urološkoj klinici Medicinskog fakulteta u Beogradu kod prof. dr Leona Kojena počeo je specijalizaciju hirurgije i urologije. U februaru mesecu 1941. god. mobilisan je na Ohridsko jezero i Jugoslovensku ratnu mornaricu. Posle kapitulacije Jugoslavije sa grupom mlađih oficira prelazi u Grčku gde stupa u njihov pokret otpora. Zarobljen je na Peloponezu pa prebačen u logor u Korint, a kasnije u Solun. Zarobljeništva se oslobodio begstvom iz voza prilikom transporta za Nemačku. Od maja 1943. god. nalazi se u NOB radeći kao hirurg do kraja rata, a od 1943. god. nalazi se na dužnosti načelnika Hirurškog odeljenja Armijske bolnice u Bitolju. Dana 22. III 1946. god. polaže specijalistički ispit iz hirurgije sa urologijom pred Komisijom pri Ministarstvu zdravlja NR Srbije, sastavljenom od profesora Medicinskog fakulteta u Beogradu. To je prvi specijalistički ispit održan u FNRJ. Maja meseca iste godine prelazi u Skoplje u Glavnu armijsku bolnicu V armije te pri Hirurškom odeljenju formira i Urološko odeljenje. To je prvo Urološko odeljenje osnovano u Makedoniji. God. 1947. je demobilisan sa činom kapetana I klase, te prelazi na rad na Hirurško-urološko odeljenje budućeg Medicinskog fakulteta u Skoplju.

2. II 1948. god. ženi se mr. farm. Dubravkom, zajedno napuštaju Skoplje i sele se u Novi Sad. Na Hirurškom odeljenju Glavne pokrajinske bolnice u Novom Sadu obrazuje prvo Urološko odeljenje u Vojvodini kao jedini urolog u Vojvodini. God. 1951. nakratko se seli u Zrenjanin, gde takođe obrazuje prvo Urološko odeljenje Bolnice u Zrenjaninu, da bi iste godine po potrebi službe bio raspoređen u Kragujevac za načelnika Urološkog odeljenja. U Sombor dolazi 1960. god. gde takođe obrazuje Urološko odeljenje i na dužnosti načelnika ostaje do penzionisanja 1981. god.

U toku svog dugogodišnjeg specijalističkog staža kao vrstan hirurg — urolog i pedagog izškolovalao je desetine urologa. Osnivač je Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Vojvodine, a bio je i član Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije (sada Saveza). Svoje bogato iskustvo prenosio je nesebično na mlade. Objavio je preko 200 publikacija iz urologije, hirurgije i istorije zdravstvene kulture u jugoslovenskim, evropskim i američkim časopisima.

Kao urologa i istoričara zdravstvene kulture cenili su ga širom Jugoslavije. Bio je član Društva lekara Vojvodine i Udruženja urologa Jugoslavije. Kao priznanje za stručni i naučni rad primljen je u Internacionalno društvo urologa čije je sedište u Parizu. Za svoj dugogodišnji rad, pored ostalih nagrada, 1970. god. dobio je i najdražu nagradu, Oktobarsku nagradu grada Sombora.

Završio se jedan bogat plodan život iza koga je pokolenjima ostalo mnogo više nego što izgleda da se u jednom životu može stvoriti.

I zato neka prim. habil. dr Kostu Popova večno prate sećanja njegovih kolega sa kojima je neumorno radio na poljima medicinskih nauka — hirurgije, urologije, i istorije zdravstvene kulture.

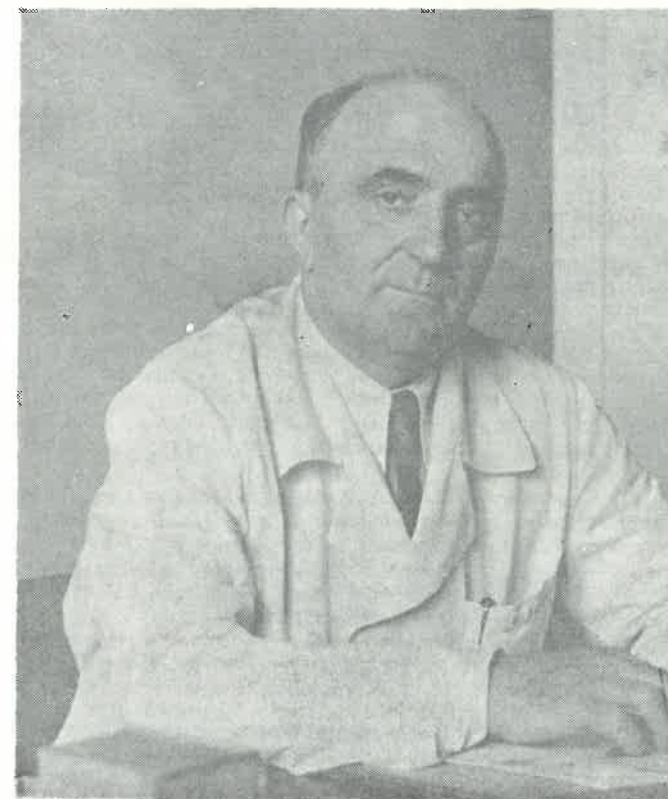
Prim. dr Predrag DEVIĆ

In memory
UDC (614.253)

PROF. DR MED. STANISLAV BUKUROV (19. VII 1905 — 11. XI 1985)

Premинуo je 11. XI 1985. god. naš redovni član prof. dr Stanislav Bukurov, redovni član Medicinske akademije, dopisni član Srpske akademije nauka i umetnosti, profesor Hirurgije Medicinskog fakulteta u Beogradu.

Stanislav Bukurov je rođen 19. VII 1905. god. u bivšem Velikom Bečkereku, potom bivšem Petrovgradu, sadašnjem Zrenjaninu, u siromašnoj mnogočlanoj porodici. Darovitost i marljivost malog Stanislava, ogledala se već u prvim godinama osnovne škole, kada je izazivao divljenje svog učitelja, zbog svoje bistrine i vrednoće. Kad je završio osnovnu školu, otac ga je upisao u klasičnu gimnaziju u Bečkereku. Kao odličan đak u gimnaziji, davao je privatne časove đacima iz bogatijih kuća, koji su bili slabiji đaci. Na taj način pomogao je i svojoj braći i sestrama (imao je dva brata i dve sestre) da i oni pohađaju gimnaziju. 1924. god. završava maturu sa odličnim uspehom (oslobođen je kao odličan učenik polaganja mature).

Prof. dr Stanislav Bukurov